

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Doibani Anatolii xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 29.06.2018-02.07.2019;

Instanța de apel: 16.07.2019-06.02.2020;

Instanța de recurs: 06.05.2020 – 04.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 02 iulie 2019, procesul penal în privința lui Doibani Anatolii, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute art.328 alin.(3) lit. b) Cod penal, a fost încetat din motivul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

A fost încetat procesul contravențional, privind învinuirea lui Doibani Anatolii, în săvârșirea contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional, în temeiul art.30 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală, Doibani Anatolii a fost învinuit de faptul că, ocupând funcția de primar al comunei Baimaclia raionul Căușeni, ca rezultat al câștigării turului doi al scrutinului de alegere al primarului comunei Baimaclia din data de 28.06.2015, validat în funcție prin hotărârea judecătoriei Căușeni din data de 10.07.2015, conform art. 112 din Constituția Republicii Moldova, conform legii Republicii Moldova nr.436 din data de 28.12.2006, cu privire la administrația publică

locală, conform legii nr.768 din data de 02.02.2000 cu privire la statutul alesului local, conform legii nr.199 din data de 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, conform art. 123 alin.(3) Cod penal, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, nedisponând de nici o atribuție stipulată în prevederile art.29 al legii nr.436 din data de 28.12.2006, cu privire la administrația publică locală, încălcând prevederile art.8 alin.(21) din legea nr.355 XVI din data de 23.12.2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, prin care este stipulat că „mărimea premiilor cu prilejul jubileelor, sărbătorilor profesionale și a zilelor de sărbătoare nelucrătoare pentru persoanele care dețin funcții de demnitate publică din cadrul administrației publice locale se stabilește prin decizia autorității locale deliberative”.

Știind cu certitudine că o asemenea decizie a consiliului local al comunei Baimaclia, în acest sens nu există, la data de 30.11.2017, folosind situația de serviciu și depășind atribuțiile de serviciu, din interes material, a adoptat dispoziția nr.54 cu privire la acordarea premiului unic, prin care cu prilejul sărbătorilor de iarnă și-a acordat premiu unic în mărime de 10 400 lei, la care au fost calculate contribuții de asigurări sociale în sumă de 2392 lei și prime de asigurări medicale în sumă de 468 lei, fiind adus un prejudiciu considerabil bugetului administrației publice locale și anume primăriei comunei Baimaclia, în sumă totală de 13 260 lei.

Acțiunile lui Doibani Anatolii, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.328 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative, excesul de putere, adică, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, săvârșit de către o persoană cu funcție de demnitate publică, din interes material.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r. Căușeni, Moruz Ghenadie prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri în privința lui Doibani Anatolii, prin care ultimul să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. b) Cod penal și săi fie stabilită o pedeapsă sub formă de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita funcții de conducere în domeniul administrației publice locale pe un termen de 10 ani.

3.1 În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- la pronunțarea sentinței de încetare a procesului penal, în privința

lui Doibani Anatoliei, instanța de judecată, a făcut trimitere la hotărârea Curții Constituționale nr.22 din data de 27.06.2017, prin care a fost declarată neconstituțional sintagma „intereselor publice sau”, din prevederile laturii obiective ale art.328 alin.(1) Cod penal;

- Doibani Anatoliei, a fost pus sub învinuire în baza art.328 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative: excesul de putere, adică, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, săvârșit de către o persoană cu funcție de demnitate publică, din interes material;

- luând în considerație că sintagma „intereselor publice sau”, a fost declarată neconstituțională, însă, prin acțiunile sale, Doibani Anatolie și anume prin excesul de putere, ilegal și-a acordat lui premiu în sumă totală de 13260 lei, fapt prin care a prejudiciat bugetul administrației publice locale al comunei Baimaclia (persoană juridică), adică, a cauzat un prejudiciu considerabil bugetului administrației publice locale (luând în considerație că bugetul fiecărei primării, este format din venituri și cheltuieli în sumă fixă);

- acuzarea înaintată lui Doibani Anatoliei, în afară de semnul laturii obiective „intereselor publice sau”, mai conține și semnul cauzării de daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și ședinței de judecată, s-a constatat că suma prejudiciului material cauzat de către Doibani Anatoliei, bugetului administrației publice locale, constituie în total 13260 lei, care este un prejudiciu material considerabil pentru primărie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2020 a fost respins apelul procurorului, ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel a statuat că: prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță încadrând just acțiunile inculpatului Doibani Anatoliei în baza art. 313 Cod contravențional, după semnele calificative săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a constatat în mod corect necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului Doibani Anatoliei din cadrul art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal în baza art. 313 Cod

contravențional, constatând că prima instanță a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, și a dat o apreciere proprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a constatat că nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința primei instanțe și instanței de apel nu confirmă vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că Doibani Anatolii a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative, excesul de putere, adică, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, săvârșit de către o persoană cu funcție de demnitate publică, din interes material.

La baza învinuirii inculpatului Doibani Anatolii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, partea acuzării a pus următoarele probe: - conținutul declarațiilor martorului Grițcan Parascovia proces-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 5652 din 01.11.2017, din 12.02.2018 (f.d.7); - sesizarea adresată Inspecției de stat al Muncii din partea unui grup de consilieri al consiliului sătesc Baimaclia (f.d. 17); - prescripția nr.27/19-06 din 01.02.2018 privind rezultatele inspectării financiare a executării bugetului și integrității patrimoniului primăriei Comunei Baimaclia, r-nul Căușeni (f.d. 21-26); - denunțul Inspecției Financiare Căușeni nr.27/19-2007 din 02.02.2018, adresat șefului IP Căușeni (f.d. 27); - conținutul Raportului Inspecției Financiare din 26.01.2018 (f.d. 28-61); - conținutul Dispoziției nr.54 din 30.11.2017, eliberată de primăria comunei Baimaclia, r-nul Căușeni, cu privire la acordarea premiului unic cu prilejul sărbătorilor de iarnă personalului din aparatul primăriei, în mărime a câte un salariu lunar, din contul economiei mijloacelor pentru retribuirea muncii (f.d. 100); - Confirmare nr.15 din 26.01.2018, prin care se confirmă precum că plățile salariale calculate și achitate nelegitim angajaților, au fost restituite din salariul lunii ianuarie 2018 în timpul inspectării (f.d. 101).

Instanța de apel analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării administrate în ședința de judecată, a considerat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea încetării procesul penal în privința lui Doibani Anatolii, învinuit în comiterea

infracțiunii prevăzute art.328 alin.(3) lit. b) Cod penal, din motivul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penal.

Prima instanță întemeiat a constatat că acțiunile inculpatului Doibani Anatolii întrunesc semnele contravenției prevăzute de art.313 Codul contravențional, după semnele calificative săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În mod întemeiat fiind dispusă încetarea procesului contravențional, privind învinuirea lui Doibani AnatoliiXXXXXX, în săvârșirea contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional, în temeiul art.30 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care invocând incidența pct. 6, 12 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei în instanța de apel.*

5.1 *În susținerea recursului procurorul a invocat că:*

- instanța de apel, a dat o apreciere greșită probelor, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, interpretând eronat dreptul material, soluție care nu coroborează cu celelalte probe administrate și decizia instanței de apel este contestată în partea recalificării acțiunilor lui Doibani Anatolii de la art. 328 al in. (3) lit. b) Cod penal la art. 313 Cod contravențional;

- instanța de apel, a acționat în derogarea de la prevederile procesual-penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecătorească a cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate;

- nu este de acord cu poziția instanței de apel privind soluția de recalificare a faptei imputate inculpatului Doibani Anatolii, consideră că această soluție este contrară normelor procesuale, iar motivarea invocată de către instanță nu poate fi acceptată ca o motivare justificativă a concluziei adoptate;

- instanța de apel la examinarea cauzei a reținut aceeași motivare invocată de către prima instanță, cu privire la faptul că pe caz, prin acțiunile inculpatului nu s-a dovedit acel indice calificativ de "cauzare a daunelor intereselor publice". Pe de altă, parte, studiul aceleiași decizii

denotă că instanțele de judecată totuși au constatat ca dovedită fapta imputată inculpatului Doibani Anatolii, iar chiar prin acea soluție de calificare a faptei dânsului ca faptă contravențională, au considerat ca dovedit faptul că el a prejudiciat bugetul primăriei sat. Baimaclia raionului Căușeni cu suma de 13 260 lei. Consideră că anume această motivare invocată de către instanțe, dovedește poziția și soluția ambiguă a instanțelor, soluție prin care instanțele se contrazic pe sine;

- analiza probelor dovedește aprecierea acestora greșit efectuată de către instanța de apel, ba chiar depășirea și acelor limite ale învinuirii aduse lui Doibani Anatolii;

- consideră că la calificarea faptei, instanța nu a ținut cont de însăși învinuirea adusă inculpatului, or Doibani Anatolii xxxxxxx, or conform actului de învinuire el a fost învinuit în cauzarea daunelor nu doar intereselor publice ci și primăriei comunei Baimaclia, care se prezintă ca o entitate separată ce are calitatea de persoană juridică;

- anume acest fapt i-a și fost incriminat lui Doibani Anatolii în actul de învinuire conform calificativului "daunelor cauzate drepturilor și intereselor persoanei juridice", iar prin faptul că instanța de fond a exclus acel calificativ de "daune cauzate intereselor publice" se denotă că instanța nu a intrat în esența învinuirii aduse;

- Doibani Anatolii, a fost pus sub învinuire în baza art.328 alin.(3) lit. b) Cod Penal, cu semnele calificative: excesul de putere, adică, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, săvârșit de către o persoană cu funcție de demnitate publică, din interes material. Luând în considerație că sintagma "intereselor publice sau", a fost declarată neconstituțională, instanțele de judecată urmau să țină cont de faptul că, prin acțiunile sale, Doibani Anatolie, prin săvârșirea acțiunilor de exces de putere, ilegal și-a acordat sie premiu în sumă totală de 13 260 lei, fapt prin care a prejudiciat bugetul administrației publice locale al comunei Baimaclia (persoană juridică), adică, a cauzat un prejudiciu considerabil bugetului administrației publice locale (luând în considerație că bugetul fiecărei primării, este format din venituri și cheltuieli în sumă fixă). Acuzarea înaintată lui Doibani Anatolii, în afară de semnul laturii obiective "intereselor publice sau", mai conține și semnul cauzării de daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice;

- consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea

de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanță, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- consideră că instanța de apel nu și-a motivat plauzibil soluția dispusă, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

6. Avocatul Frunze Alexei cu inculpatul Doibani Anatoli, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca vădit neîntemeiat și menținerea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că procurorul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) *pct. 6), 12)* Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel *nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat*

soluția instanței și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de procuror în susținerea acestora nu sunt confirmate în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Referitor la temeiul de recurs invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect, și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în pct. 6 al deciziei contestate (f.d. 17- 18, vol. II), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 02 iulie 2019, precum și se atestă că *motivarea soluției este în corespundere cu dispozitivul deciziei*, care este expus clar, fără ca instanța de apel să admită vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, Colegiul penal respinge și argumentul că „*nu este de acord cu poziția instanței de apel privind soluția de recalificare a faptei imputate inculpatului Doibani Anatolii, consideră că această soluție este contrară normelor procesuale, iar motivarea invocată de către instanță nu poate fi acceptată ca o motivare justificativă a concluziei adoptate*”, deoarece instanța de apel în decizie (f.d. 21, vol. II), corect a descris fapta contravențională reținută în sarcina lui Doibani Anatolii, calificată în baza art. 313 Cod contravențional, depășirea atribuțiilor de serviciu este de așa natură, încât contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, în următoarele circumstanțe: *Doibani Anatolii, ocupând funcția de primar al comunei Baimaclia raionul Căușeni, ca rezultat al câștigării turului doi al scrutinului de alegere al primarului comunei Baimaclia din data de 28.06.2015, validat în funcție prin hotărârea judecătorie: Căușeni din data de 10.07.2015, conform art.112 din Constituția Republicii Moldova, conform legii Republicii Moldova nr.436 din data de 28.12.2006. cu privire la administrația publică locală, conform legii nr.768 din data de 02.02.2000 cu privire la statutul alesului local, conform legii nr.199 din data de 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, conform art.123 alin.(3) Cod penal, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, nedispunând de nici o atribuție*

stipulată în prevederile art.29 al legii nr.436 din data de 28.12.2006, cu privire la administrația publică locală, încălcând prevederile art.8 alin.(22) din legea nr.355 XVI din data de 23.12.2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, prin care este stipulat că „mărimea premiilor cu prilejul jubileelor, sărbătorilor profesionale și a zilelor de sărbătoare nelucrătoare pentru persoanele care dețin funcții de demnitate publică din cadrul administrației publice locale se stabilește prin decizia autorității locale deliberative”. Știind cu certitudine că o asemenea decizie a consiliului local al comunei Baimaclia, în acest sens nu există, la data de 30.11.2017, folosind situația de serviciu și depășind atribuțiile de serviciu, din interes material, a adoptat dispoziția nr.54 cu privire la acordarea premiului unic, prin care cu prilejul sărbătorilor de iarnă și-a acordat premiu unic în mărime de 10 400 lei, la care au fost calculate contribuții de asigurări sociale în sumă de 2392 lei și prime de asigurări medicale în sumă de 468 lei, acțiuni prin care a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravin intereselor publice.

În acest sens, Colegiul penal notează că survenirea răspunderii contravenționale în baza art. 313 Cod contravențional a fost condiționată de folosirea de către Doibani Anatolii a situației de serviciu și depășind atribuțiile de serviciu, din interes material, într-un mod (descriș detaliat supra și în fapta reținută de instanța de apel în decizie), acțiuni prin care a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravin intereselor publice.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile procurorului, precum că instanța de apel la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanță, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces.

Totodată, raportat la criticile procurorului, Colegiul penal reiterează că acesta se referă în principal la chestiunea de apreciere a probelor.

Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă că acțiunile inculpatului Doibani Anatolii întrunesc semnele contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional. Totodată, ținându-se cont de faptul că, contravenția a fost comisă de Doibani Anatolii la data de 30.11.2017 iar la data examinării cauzei în fond a expirat termenul de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, motiv din care

instanțele corect au considerat necesar de a înceta procesul contravențional în privința lui Doibani Anatolii, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea recalificării acțiunilor lui Doibani Anatolii și încetării procesului contravențional în privința lui Doibani Anatolii, în legătură cu expirarea termenului de prescripție și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Contrar celor invocate de către procuror, Colegiul penal verificând lucrările dosarului remarcă, că judecând prezenta cauză în ordine de apel instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar reprezentantul părții civile, inculpatul și cercetând materialele dosarului solicitate de către procuror în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, a adoptat în consecință o soluție corectă de menținere a sentinței.

Totodată, Colegiul penal reține că procurorul indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, argumentând că *„la calificarea faptei, instanța nu a ținut cont de însăși învinuirea adusă inculpatului, or conform actului de învinuire el a fost învinuit în cauzarea daunelor nu doar intereselor publice ci și primăriei comunei Baimaclia,*

care se prezintă ca o entitate separată ce are calitatea de persoană juridică și că instanțele de judecată totuși au constatat ca dovedită fapta imputată inculpatului Doibani Anatolii, iar chiar prin acea soluție de calificare a faptei dânsului ca faptă contravențională, au considerat ca dovedit faptul că el a prejudiciat bugetul primăriei sat. Baimaclia raionului Căușeni cu suma de 13 260 lei, considerând că anume această motivare invocată de către instanțe, dovedește poziția și soluția ambiguă a instanțelor, soluție prin care instanțele se contrazic pe sine".

Cu referire la aceste critici, Colegiul penal analizând conținutul deciziei instanței de apel, constată că sunt neîntemeiate, constituind o interpretare subiectivă a recurentului, or la adoptarea soluției în speță, instanța de apel cercetând probele, audiind suplimentar inculpatul Doibani Anatolii, partea civilă Sutac Leonid, verificând probele cercetate în prima instanță, a conchis că învinuirea înaintată în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal nu și-a găsit confirmarea, iar prima instanță în mod justificat a ajuns la concluzia că probele prezentate de acuzatorul de stat sunt ineficiente pentru a demonstra vinovăția lui Doibani Anatolii în comiterea unei fapte penale, or conform actului de învinuire el a fost învinuit în cauzarea daunelor nu doar intereselor publice ci și primăriei comunei Baimaclia, care se prezintă ca o entitate separată ce are calitatea de persoană juridică.

Astfel, Colegiul penal atestă faptul că, învinuirea înaintată lui Doibani Anatolii în temeiul art.328 alin.(3) lit. b) Codul penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile *daunele considerabile cauzate intereselor publice, persoanelor fizice, sau juridice, în calitate de persoană prejudiciată* în această cauză, fapte ce în speță condiționează lipsa elementului constitutiv al infracțiunii imputate. Or excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: *„cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”*.

Dacă fapta de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu nu implică producerea unor asemenea urmări, răspunderea poate fi aplicată în conformitate cu art.313 din Codul contravențional. Această normă stabilește răspunderea pentru săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Or, lipsa unor criterii clare, previzibile și accesibile pentru aprecierea

urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. b) Cod penal determină organele judiciare de a aprecia impactul concret al acțiunilor persoanelor publice asupra unei valori abstracte protejate de legea penală precum este „*interesul public*”.

Prin Hotărârea nr. 22 din 27.06.2017, Curtea Constituțională, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Curtea a subliniat că, în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „*ultima ratio*”.

Totodată, Curtea a reținut că, din perspectiva principiului „*ultima ratio*” în materie penală, *nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală.*

Prin urmare, s-a stabilit cu certitudine că Doibani Anatolii *activând în funcție publică, a acționat contrar drepturilor și intereselor ocrotite de lege și care contravin intereselor publice, fiind investit de stat să presteze în numele acestuia activități de interes public, și-a depășit atribuțiile de serviciu*, acțiuni ce sunt sancționate conform art.313 Codul contravențional.

Astfel, organele de drept nu se pot substitui legiuitorului în concretizarea laturii obiective a infracțiunii, realizând astfel competențe specifice puterii legiuitoare, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016, făcând referire la jurisprudența Curții Europene, Curtea a statuat că: Atunci când un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist.

Prin urmare, Colegiul penal conchide având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, că acceptă această motivare și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță

internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de procuror, decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, recursul ordinar fiind vădit neîntemeiat.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de procuror ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Doibani Anatolii xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda